

Daclatasvir combined with sofosbuvir or simeprevir in liver transplant recipients with severe recurrent hepatitis C infection

Fontana RJ, Brown RS Jr, Moreno-Zamora A, Prieto M, Joshi S, Londoño MC, Herzer K, Chacko KR, Stauber RE, Knop V, Jafri SM, Castells L, Ferenci P, Torti C, Durand CM, Loiacono L, Lionetti R, Bahirwani R, Weiland O, Mubarak A, ElSharkawy AM, Stadler B, Montalbano M, Berg C, Pellicelli AM, Stenmark S, Vekeman F, Ionescu-Ittu R, Emond B, Reddy KR.

Liver Transpl 2016; 22: 226-36.

Το Daclatasvir (DCV) είναι ένας ισχυρός, πανγονοτυπικός αναστολέας της NS5A πρωτεΐνης με αποδεδειγμένη αντιική αποτελεσματικότητα όταν συνδυάζεται με sofosbuvir (SOF) ή simeprevir (SMV) με ή χωρίς ριμπαβιρίνη σε ασθενείς με χρόνια ηπατίτιδα C (CHC).

Στην παρούσα εργασία, οι συγγραφείς παρουσιάζουν την αποτελεσματικότητα και την ασφάλεια της χρήσης θεραπευτικού σχήματος από του στόματος με βάση το DCV σε ασθενείς με μεταμόσχευση ήπατος με σοβαρή υποτροπή της ηπατίτιδας C. Χορηγήθηκε DCV σε δόση 60 mg/d για 24 εβδομάδες. Η μελέτη περιελάμβανε 97 λήπτες ηπατικού μοσχεύματος με μέση ηλικία 59.3±8.2 έτη, 93% είχαν γονότυπο 1 και 31% επιβεβαιωμένη κίρρωση ιστολογικά μεταξύ της χρονικής στιγμής της βιοψίας ήπατος και της έναρξης της θεραπείας με DCV. Η μέση τιμή του MELD score ήταν 13.0±6.0 και τα ποσοστά ασθενών με Child-Turcotte-Pugh (CTP score) A/B/C ήταν 51%/31%/12% αντίστοιχα. Η μέση τιμή του HCV RNA κατά τη στιγμή έναρξης του DCV ήταν 14.3 x 6 log₁₀ IU/ml και 37% από αυτούς είχαν σοβαρή χολοστατική ηπατίτιδα C. Τα σχήματα αντιικής θεραπείας που έλαβαν οι ασθενείς ήταν DCV+SOF (n=77), DCV+SMV (n=18) και DCV+SMV+SOF (n=2), ενώ 35% συνολικά έλαβαν ριμπαβιρίνη. Ανταπόκριση στο τέλος της θεραπείας και SVR12 επιτεύχθηκαν στο 88 (91%) και 84 (87%) αντίστοιχα. Τα CTP και MELD scores βελτιώθηκαν σημαντικά μεταξύ της χρονικής στιγμής της έναρξης της θεραπείας με DCV και της τελευταίας εκτίμησης. Ιολογική διαφυγή κατά τη διάρκεια της θεραπείας ή ιολογική υποτροπή παρατηρήθηκαν σε 3 και 2 ασθενείς αντίστοιχα, οι οποίοι λάμβαναν θεραπεία με DCV+SMV με ή χωρίς ριμπαβιρίνη. Κανένας από τους 8 θανάτους (6 κατά τη διάρκεια και 2 μετά το τέλος της θεραπείας) δεν οφειλόταν στην ίδια τη θεραπεία. Συμπερασματικά, θεραπεία με από του στόματος αντιικά βασισμένη στο DCV ήταν καλά ανεκτή και πέτυχε SVR σε υψηλά ποσοστά σε μεταμοσχευθέντες ασθενείς με σοβαρή υποτροπή της HCV λοίμωξης. Στους περισσότερους ασθενείς επιτεύχθηκε σταθεροποίηση ή και βελτίωση ακόμα της ηπατικής τους λειτουργίας.

<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/lt.24416/full>

Νικόλαος Κ. Γατσέλης